

sig undgaae i Forveien ved Loven; men man maa stole paa, at det, som i denne Henseende er overladt Regjeringen, vil blive iværksat med den muligste Billighed.

Stampe: Under Nr. 1 til § 6 er udtalt de Ord, at den paagældende Skat skal lignedes paa de Vedkommende „efter deres Formue og Leilighed“. Disse Ord forekomme mig mindre hensigtsmæssige, og det forekommer mig uheldigt, at de ere indkomne paa dette Sted. Saa vidt jeg skjønner, er Meningen jo, at denne Skat alene skal udredes af den Formue og Leilighed, som de Paagældende erhverve sig ved deres Næringsdrift, og ikke af den Formue og Leilighed, de paa andre Maader erhverve sig. Jeg antager, at der i denne Anledning i Forstanderskaberne let kunde opstaae Tvivl, og jeg vil desaarfag ansee det hensigtsmæssigt og heldigt, om Finantsministeren i den Anviisning, han efter Nr. 2 vil have at give Amtsrådene, vil udtrykke, at der alene tænkes paa den Formue og Leilighed, som de Paagældende kunne erhverve sig ved deres Næring. Det kan maafee være, at det ikke er nødvendigt; men jeg veed, at der i saa Henseende i enkelte Forstanderskaber kunde opstaae Tvivl.

M. P. Bruun: Det er vistnok utvivlsomt, — idetmindste forekommer det mig — at de 25,000 Rbd. ville blive at udskrive af Næringen paa Landet uden Hensyn til den nedenfor følgende Bestemmelse om Afgiftens Størrelse fra 2 Mk.-5 Rbd. og fra 5-500 Rbd. Men jeg kan paa ingen Maade være enig med den høitagede Finantsminister i, at det alligevel skulde være nødvendigt, strax fra Begyndelsen af at basere det paa Folketallet, paa Antallet af Personer. Jeg kan endnu ikke indsee, hvad der — da dog en dobbelt, om jeg saa

maa kalde det, en gjentagen Ansættelse maa finde Sted — kan være til Hinder for at forskrive Communalbestyrelserne at ligne f. Ex. 5 pCt. eller 10 pCt., en vilkaarlig Størrelse, efter hvad man troer, at man maa komme til ved at gjøre en Slutning af hvad der er lagt til Grund for Ansættelsen fra 2 Mk. til 5 Rbd. og fra 5—500 Rbd., og da, naar disse Ligninger ere komne ind, at fordele dem paa de forskellige Amter i Forholdet efter 25,000 Rbd. Det forekommer mig, at man paa den Maade har en ganske anden sikker Veit at gaae efter end at gaae efter et Folketal, som den høitagede Finantsminister dog selv maa indrømme ingen rigtig Basis giver. Det forekommer mig, at der herefter saa let vil kunne fremkomme Uligheder og høist betænkelige Uligheder, at jeg vistnok vilde have stillet et Ændringsforslag i denne Retning, dersom jeg under Sagens 1ste Behandling havde faaet den Dplysning, som jeg nu har faaet. Den høitagede Finantsminister var da forhindret i at møde, — jeg mener ikke dermed at gjøre nogen Bemærkning over, at den høitagede Finantsminister ikke var tilstede — men jeg maa for mit Vedkommende kun tillade mig at udtale, at, dersom jeg under den 1ste Behandling af Sagen havde faaet denne Dplysning, vilde jeg have anset mig forpligtet til at stille et Ændringsforslag, uagtet det er mig klart, at Thinget er stemt for at see denne Sag afgjort, da den kun gjælder for eengang. Det er mig nu affaaert, og jeg har meget liden Sandsynlighed for, at 4 andre Medlemmer ville forene sig med mig derom til 3die Behandling. Jeg har derfor kun villet yttre mig, for stærkt at fremhæve, hvor megen Vægt jeg for mit Vedkommende lægger paa denne Sag.